

[Kofod-Svendsen]

dentlig tilfredsstillende. Det har vi argumenteret stærkt for, og derfor er vi meget glade for, at Folketinget vedtager det. Jeg håber, at Fremskridtspartiet også vil kunne bakke op bag det.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Man siger, at håbet beskæmmer ingen, men hr. Kofod-Svendsens sidste udtalelse beskæmmede ham. Fremskridtspartiet vil ikke stemme for, men hr. Kofod-Svendsen får lejlighed til at stemme for et ændringsforslag.

En af hr. Kofod-Svendsens begrundelser for at støtte denne pakke var, at det må være rigtigt, at de offentlige ydelser udmåles i forhold til, hvad der produceres her i landet.

Det kunne der da siges meget fornuftigt om; det har bare intet med de foreliggende forslag at gøre. De udmåler ydelserne efter, hvordan LO-arbejderens løneksplorative sociale bidrag udvikler sig, og det har meget sjældent noget som helst at gøre med, hvad der produceres i dette samfund. Det har noget at gøre med politiske fiduser og studehandler og med, at man giver tilskud til erhvervslivet mod at forhøje LO-arbejderens løn, eller at man laver påskeforlig som i 1985, eller hvor lang tid der nu er til et folketingsvalg. Det er sådanne forhold, der afgør, hvordan LO-arbejderens nominelle løn udvikler sig, og det har intet at gøre med produktionen.

Så angreb hr. Kofod-Svendsen mig for folkepensionsafsnittet i lovforslag nr. L 224, som jeg udtrykkelig sagde jeg ikke nåede at færdiggøre, fordi lampen lyste rødt, og jeg har altid respekt for den røde farve.

Jeg skal meget gerne sige til hr. Kofod-Svendsen, at hvis vi kan få alt andet barberet væk fra lovforslag nr. L 224 end de tre ting om samspilsregler for gifte, om medicintilskuddet, som i og for sig er klaret i kraft af den vedtagelse, Folketinget allerede har foretaget, og om grundbeløbsreguleringen for de samgifte, stemmer vi for L 224, for vi er da helt enige i, at det er forbedringer i den rigtige retning.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Med de forslag, vi her har til behandling, bliver der sat punktum for en meget lang debat. Det har til tider været en barsk debat, og derfor er det værd at notere, at når syv partier i fællesskab sætter punktum, bliver det altså en ganske

fredelig debat. Det synes jeg også sagen fortjener.

Jeg synes, det er fire gode lovforslag, som vi i fællesskab er nået frem til. Vi er fra regeringens side meget glade for, at det er sket med et så bredt flertal, som tilfældet er. Vi siger tak for den kæmpeindsats, der undervejs har været gjort af ordførerne, for at vi kunne nå frem til en sådan fælles opfattelse. Vi tror faktisk, at disse lovforslag, når de er vedtaget, vil blive af ganske afgørende betydning for, at vi har styr på en væsentlig del af udviklingen i dansk økonomi i de kommende år, så det er nok værd at kippe med flaget for den del af det.

Når syv partier kan blive enige, kunne man i hvert fald inden debatten i dag spørge sig selv, hvorfor det ottende egentlig ikke kan være med. Men hr. Glistrup har meget klart illustreret, hvorfor det ottende parti ikke kan være med. Det er i og for sig beklageligt, når der er fremsat så banebrydende lovforslag, som tilfældet er, men det må vi tage til efterretning. Hr. Glistrup nævnte selv, at argumenterne for hans vedkommende var de samme som for et år siden. Det hjalp ikke at diskutere det for et år siden; det hjælper nok heller ikke at diskutere det i dag, og derfor skal jeg nøjes med at glæde mig over, at der i hvert fald er syv partier, der står bag lovforslagene.

Glistrup (FP):

Jeg fortsætter så mit hovedindlæg, der, da jeg blev afbrudt, var kommet til nr. L 224, første hovedafsnit, som drejer sig om folkepension.

Vi har en folkepensionslovgivning, som gør, at folkepensionisterne sækker ganske aldeles agterud i forhold til så at sige alle andre i samfundet. Jeg ved godt, at man henviser til, at i de sidste 7 eller 14 år, eller hvilken periode man nu tager, har folkepensionisterne procentvis haft en større stigning end andre, men det er i og for sig hamrende uinteressant, medmindre man opfatter den udgangsposition, man var i, som værende i en fornuftsbalance. Når folkepensionisterne i 1982 eller i 1978, eller hvilket år man nu tager som udgangspunkt, vitterlig lå på for lavt et niveau, betyder det, at de procentvis er steget mere end andre, kun, at de procentvis beregnet er blevet mindre diskrimineret, end de ellers ville være blevet.

Man kan ikke betale sin regning i butikker eller andre steder med procenter, men kun med